

komme til at være afhængige af dette Forhold.

Disse Grunde har Telefonabonntforeningens Bestyrelse ogsaa fuldt ud anerkendt, men desuagtet har man dog fastholdt Kravet om betydelige Nedsættelser allerede nu, og der er fra Telefonabonnternes Side rettet stærke Bebrejdelser imod Kommissionen i Anledning af, at dette Krav ikke er imødekommet. Men jeg vil sige, at dette er ganske uberettiget; Kommissionen har haft til Opgave at foreslaa en Ordning af det jyske Telefonvæsen, men har ikke formelt haft nogen Opgave i Retning af en Takstrevision, i hvert Fald ikke udover dette, at Kommissionen selvfølgelig pligtskyldigt har givet Svar, naar den af Ministeren er blevet anmodet om at udtale sig angaaende Takstspørgsmaalet. Kommissionen har imidlertid ikke undslaaet sig for gentagne Gange at indtage en mæglende Holdning imellem Selskaberne og Abonnterne. Ogsaa i den seneste Tid har der paa Kommissionens Initiativ været ført Forhandlinger, der forhaabentlig vil bringe et gunstigt Resultat og nogen Nedgang. Det er en selvfølgelig Sag, og den Betragtning har Kommissionen ogsaa hele Tiden gjort gældende, at det er ønskeligt, at Telefonafgifterne er saa lave som muligt, men det kan paa den anden Side ikke være i Abonnternes Interesse, at Driften af Telefonerne giver Underskud, thi det vil jo medføre, at der om kort Tid igen vil indtræde en Forhøjelse af Taksterne. Sagen er jo nemlig den, at naar Driften af Telefonvæsenet er forsvarlig, og naar Aktionærerne kun faar det lovbestemte Udbytte, er der ingen andre, der kan bære Underskuddet, end Abonnterne. Det maa man være ganske klar over. Da nu tilmed Telefonaksterne gennemsnitlig ikke kan siges at være højere i Jylland end paa Øerne, mente Kommissionen ikke, at det vilde være saa paatrængende nødvendigt at gennemføre Maksimaltakster allerede nu, at man ikke skulde kunne vente til 1. Januar 1923, da Erfaringerne med Hensyn til, hvorledes Forholdet mellem Statstelefonen og Privattelefonen kommer til at virke efter de Bestemmelser, som indeholdes i Koncessionen, vil foreligge, ligesom man til den Tid vil have Klarhed over, hvilke Vurderingssummer der bliver at lægge til Grund for Aktiekapitalens Fastsættelse. Nu er det ogsaa saaledes, at saavel Koncessionens som Regnskabsreglementets Bestemmelser indeholder en hidtil ukendt Betyggelse for Telefonabonnterne. Selskabets Ledelse kontrolleres af Statens sagkyndige

Tilsyn, og Aktionærernes Udbytte samt de Henlæggelser, der skal foretages, er lovbestemt, saa det hele i saa Henseende vil virke ganske automatisk. Naar dertil kommer, at Staten ogsaa faar sine Repræsentanter i Ledelsen, vil Telefonabonnterne sikkert ogsaa deri se en Betyggelse. Jeg tror derfor ikke, jeg siger for meget, naar jeg hævder, at hele Sagen, saaledes som den foreligger her igennem den vedtagne Koncession og det fremsatte Lovforslag, er tilrettelagt paa en saadan Maade, at Telefonaksterne aldrig har været fastsat paa en saa betryggende Maade, som de vil blive det, naar dette Lovforslag er vedtaget.

Endnu skal jeg kun tilføje et Par Bemærkninger angaaende den Mindretalsbetænkning, som findes i Kommissionens Indstilling. De Herrer Medlemmer af Socialdemokratiet, som havde Sæde i Kommissionen, har ikke kunnet slutte sig til Flerpartlets Betænkning, saaledes som den har fundet Udtryk i den højtærede Ministers Forslag. Man har fra den Side stillet 2 Forslag, et principalt, ifølge hvilket Staten skulde overtage Driften af de jyske Telefoner, og et subsidiært, som gaar ud paa, at Koncessionen kun skulde fornyes for et Tidsrum af 5 Aar. I sin Forelæggelsestale var den højtærede Minister inde paa dette Spørgsmaal og begrundede, hvorfor han ikke kunde tiltræde denne Tanke, saa jeg skal ikke her komme stærkt ind paa det; det vilde være overflødigt. Jeg ønsker kun at sige, at indenfor Kommissionen var der ikke nogen udelt Stemning for at gaa over til Statsdrift, og jeg maa sige, at jeg for mit Vedkommende ikke var stemt for det, idet nemlig de Erfaringer, man har om Statsdrift paa andre lignende Omraader, ikke kan siges at opfordre stærkt til at gaa denne Vej. Men det skal jeg ikke opholde mig meget ved. Derimod er der et andet Forhold, som er afgørende, nemlig dette, at de finansielle Forhold ikke tillader Staten at overtage det jyske Telefonvæsen. Og med Hensyn til Forslaget om kun at forny Koncessionerne for et Tidsrum af 5 Aar da kan jeg heller ikke erkende, at et saadant Forslag er brugeligt, thi Forholdet er jo dette, at til den Udvikling af det jyske Telefonvæsen, som maa anses for at være nødvendig, om det skal kunne opnaa en saadan teknisk Fuldkommenhed, at Befolkningen kan være tjent med det, maa en betydelig Kapital rejses. Det siger imidlertid sig selv, at et Selskab, der kun har en Koncession, der gælder i 5 Aar, ikke vil være i Stand til at rejse den fornødne Kapital; det vil være ganske umuligt; og med det